

NO. 232

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

CAN. IN. SPIRIT
A LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, WEDNESDAY MORNING, DECEMBER 2, 1970

STEV. LXVIII — VOL. LXVIII

Tisk hodi svoja pola v Argentini in Urugvaju

Vojaška vlada v Argentini postopno veča tiskovno svobodo, civilna v Urugvaju jo pa omejuje.

BUENOS AIRES, Arg. — Obe deželi sta bili nekdaj vključeni v eno. Spomini na skupno državo še niso popolnoma izbrisani, ne morda v politiki, ampak v družbenem, gospodarskem, socialnem življenju. Obstajajo pa med drugim tudi razlike, ki so na prvi pogled nepričakovane, na primer o stanju tiskovne svobode v obeh državah.

V Argentini je vladala do leta 1966 popolna tiskovna svoboda. To stanje je našlo svoj konec, ko so generali pregnali z vlade predsednika Illio in postavili na njegovo mesto generala Onganjo. Generalski režim je bil naravno svojvrsten vzorec diktature, ki tiskovni svobodi ni prižanašal. Vsako sredstvo mu je bilo dobro, da privija politične časopise. Generali so izmenjali Onganjo in postavili za naslednika generala Livingstona.

Od novega predsednika nihče ni pričakoval kaj dobrega. Taka sodba je bila prehitra. Livingston se je takoj odločil, da postopoma uvede tiskovno svobodo in svoj cilj načrtno zasleduje. Trenutno obstaja cenzura v glavnem le za knjige in kinematografe. Organizacije za tisk so same priznale, da se tiskovna svoboda vrača v deželo.

V Urugvaju je razvoj tiskovne svobode hodil ravno v nasprotni smeri. Tam je vladala tiskovna svoboda, dokler ni prišlo do spopada med predsednikom Pachego Areco in zarotniško organizacijo Tupamaros. Državljanska vojna je prisilila predsednika, da je začel omejevati tiskovno svobodo. Cenzura ne omejuje le tega, kako je treba pisati, odreja tudi, kaj se sploh sme pisati. Tako je na primer raba nekaterih besed sploh prepovedana.

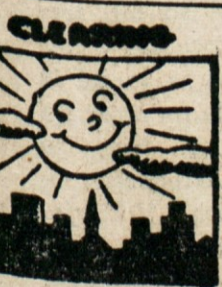
Urugvajski listi skušajo seveda tiskovne omejitve igravati, kar se jim pa posreči le začasno, kajti režim pazi, da vsako "luknjo" v predpisih čim hitreje zamaši.

Od volivnega sklada mu je še ostalo

WASHINGTON, D.C. — Redki so politični kandidati, ki bi imeli polne ali celo prepolne blagajne. Eden takih je bil pri zadnjih volitvah sen. E. Jackson v Oregonu. Zmagal je s 84% glasov, tistim pa, ki so prispevali v njegov volivni sklad, je vrnil po polovico prispevka, ker mu je v skladu toliko ostalo.

V senatorjev volivni sklad so prispevali tako demokratje kot petični republikanci. Mož ima v Senatu velik vpliv.

Poravnajte naročnino!
Datum poteka
naročnine je nad Vašim
imenom na naslovu!

Vremenski
prerok
pravi:

Večinoma oblačno in vetrovno, hladnejše. Najvišja temperatura okoli 44.

Zakaj je Obalna straža pustila prijeti begunca?

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Nixon je bil strašno hud, ko je zvedel, da je poveljnik ladije Obalne straže prejšnji teden v ponedeljek dovolil sovjetskim mornarjem prihod na njegovo ladijo, koder so prijeli svojega tovariša, ki je skočil na ameriško ladijo in prosil za politično zatočišče. Posebno je bil predsednik ZDA slabe volje, da je za to zvedel šele po enem tednu in to iz časopisa.

Predsednik je naročil preiskavo in hoče imeti danes točno poročilo o dogodku. Kongres pripravlja lastno preiskavo. Vse stvari ni več mogoče potlačiti, je pa brez dvoma sramota za Ameriko, ki se rada pred svetom postavlja kot branilka svobode in zavetišče stiskanih in preganjanih.

Priseljenci iz Litve v naši leželi so demonstrirali in pikiiral pred raznimi zveznimi uradi proti temu nasilju nad njim. Sovjetski letalonosilci so morali iz Atlantika v Pacifik ali obratno okoli Južne Amerike. Nove petrolejske ladje, ki obsegajo 120.000 ton in tudi že preko 200.000 ton, morajo tudi okoli Južne Amerike.

Ruske večbombne glave raket le za en cilj?

WASHINGTON, D.C. — Ameriški strokovnjaki trdijo, da so večbombne glave sovjetskih medcelinskih raket, ki so jih preskusili v preteklem oktobru in novembru na področju severovzhodne Sibirijske, padle na pas zemlja, dolg 27 milj, širok pa 3 milj.

V Pentagonu, kjer morajo to vedeti, sodijo, da take večbombne glave ne morejo rabiti za več kot en sam cilj. ZDA imajo večbombne glave, ki so namenjene na cilje, drug do drugega tudi na več sto milj. Prve take večbombne glave so bile v ZDA nanešene na medcelinske rakete letošnjem juniju. Sovjetska zveza bo svoje večbombne glave imela v dejanski rabi šele proti koncu prihodnjega leta.

Novi panamski prekop ne daleč od sedanjega

Posebna predsedniška komisija je po 6 letih študija predložila, naj bi nov prekop gradili preko panamske ožine le nekaj milj daleč od sedanjega.

WASHINGTON, D.C. — Po šestih letih dela je posebna predsedniška komisija predložila ta teden predsedniku Nixonu načrt za gradnjo novega panamskega prekopa. Ta naj bi tekla preko panamske zemeljske ožine le nekaj milj od sedanjega. Gradili naj bi ga z običajnimi sredstvi, brez rabe atomskega razstreliva in ga zgradili v višini morske gladine, da ne bi bilo treba nobenih zapornic.

Komisija sodi, da je sedanji prekop zastarel in ne odgovarja več potrebam prometa. Sedaj gradijo veliko večje ladje, kot so jih v preteklosti. Te ne morejo skozi sedanji prekop. Z novejšimi ameriške letalonosilke so morale iz Atlantika v Pacifik ali obratno okoli Južne Amerike. Nove petrolejske ladje, ki obsegajo 120.000 ton in tudi že preko 200.000 ton, morajo tudi okoli Južne Amerike.

Novi prekop bi kopali nekaj milj zahodno od sedanjega izven pasu ozemlja ob sedanjem prekoku, ki je pod upravo in varstvom ZDA. Dela bi predvidoma trajala nekako 14 let in gradnja bi po sedanjih predračunih stala 2,88 milijard dolarjev. Komisija predlaga, naj bi novi prekop upravljala posebna družba, ni pa predložila nič glede njegovega lastništva in obrambe.

Samo kratko premirje za Božič in Novo leto

SAIGON, J. Viet. — Revolucionarna vlada Južnega Vietnama je objavila, da bodo rdeči mirovanci le po tri dni za Božič in za Novo leto in prav tako tudi koncem januarja za lunino novo leto Tet. Zavezniška stran ni objavila, kako dolgo bo ona držala premirje za te praznike.

Castro nezadovoljen s delavskimi unijami

HAVANA, Kuba. — Kmalu bo 12 let, odkar se kubanske delavske množice ravnaajo po naukih Fidela Castra, pa se jih ti nauki še niso prijeli. Se zmeraj ne dajo dosti na Markska, še manj se pa dajo prevzgojiti v požrtvovalne delovne sile. Marksa in Castra obožujejo z besedami, pri delu se jim pa nikamor ne mudi, zato pa gospodarstvo tudi tako počasi napreduje.

Castro krivi lokalna vodstva delavskih unij, da ne znajo prepričevati delavcev. Zato je sedaj začel z železno metlo pometati v unijskih vodstvih, na vrhu in na dnu.

Opazovalci niso ravno prepričani, da bodo nova vodstva imela več sreče pri propagandi med delavci. Kar je pri tem nerodno: v državah Latinske Amerike je razpoloženje med kubanskim delavstvom zmeraj bolj znano — Castru v jezo.

Egipt ne bo podaljšal premirja brez načrta o izraelskem umiku

KAIRO, ZAR. — Predsednik republike Sadat je vojakom na postojankah ob Sueškem prekopu zatrjeval, da ne bo pristal na novo podaljšanje premirja, če ne bo z Izraelom dosežen dotlej že točen dogovor o umiku izraelskih čet z leta 1967 zasedenega arabskega ozemlja.

Če pristanemo na podaljšanje premirja brez takega dogovora, lahko Izrael zavlačuje zasedbo 20 let, je dejal Sadat egiptskim vojakom.

Kitajci bodo spomlad preskusili medcelinsko raketo

HONG KONG. — Strokovnjaki za Kitajsko trdijo, da pripravlja ta za pomlad preskus prve medcelinske rakete z doimetom 5.000 milj. Menda imajo dve vrsti te rakete. Poglaniji bodo z uporabi pri Lop-noru v Sinkiangu proti jugozahodu v Indijski ocean, kjer grade na otoku Zanzibaru opazovalno postajo. Ta bo predvidoma gotova v prihodnjem marcu.

CERKEV SV. FRANČISKA S SOLO NA SUPERIOR AVENUE V CLEVELANDU POGORELA

Nekaj po polnoči danes je nastal požar v stanovanjski hiši na 7034 Superior Avenue v Clevelandu, neposredno na jugovzhodnem robu slovenske senklerske naselbine. Požar se je naglo razširil na bližnja poslopja in preko ceste na cerkev in solo sv. Frančiška. Skupno cenijo škodo na preko milijona dolarjev.

CLEVELAND, O. — Eden od največjih požarov v našem mestu v zadnjih letih je danes v zgodnjih jutranjih urah uničil cerkev sv. Frančiška, farno solo ob njej in vrsto drugih stavb na drugi strani Superior Avenue, kjer je ožen nastal. Škodo so ocenili na preko milijona dolarjev. Ogenj je bil po vsem sodeč podtaknjen v stanovanjski hiši južno od Superior Avenue. Močan veter ga je naglo širil na okolna poslopja, četudi so bili gasilci hitro na mestu. Gašenje je vodil sam načelnik mestnega gasilstva William E. Barry, pri njem je sodelovalo preko 120 gasilcev in 23 brigaden.

Cerkev sv. Frančiška stoji na jugovzhodnem robu slovenske senklerske naselbine. Ob njej je farna šola in župnišče. Fara je bila nekdaj nemška, pa je izgubila v zadnjih desetletjih ta svoj značaj. Večina Nemcev se je že davno preselila na zahodno stran mesta. Slovenci so hodili precej v to cerkev in tudi nekaj slovenskih otrok je hodilo v tamkajšnjo farno šolo. Ta je pred nekaj leti začela sprejemati tudi otroke iz črne naselbine južno od Superior Avenue. Na nekaterih krajih neposredno v okolici cerkve sv. Frančiška so se črni začeli naseljevati že tudi severno od Superior Avenue, kjer je bila do še pred nekaj leti skoraj strnjena slovenska naselbina.

Požar je bil, kot sumi policija, podtaknjen v prazni petnadstropni zidani hiši na 7034 Superior Avenue nekaj po pol eni zjutraj. Hitro je objel celo splotje in segel na sosednja, ker je vlekel močan veter. Ta je zanesel ognjene iskre preko Superior Avenue na cerkev sv. Frančiška.

perior Avenue na cerkev sv. Frančiška na 7119 Superior Avenue. Gašenje je bilo skrajno težavno in cerkev je požar skoraj v celoti uničil. Ogenj je zajel tudi osnovno farno šolo na 7170 Myron Avenue tik za cerkvijo na severni strani. Župnišče in sestrška hiša sta ostala nepoškodovana.

Na južni strani Superior Avenue je ožen napravil obsežno škodo F. W. Woodworth Co., 7030 Superior Avenue, zahodno od stanovanjske hiše, kjer je požar nastal in Miller Bros. Shoe Store na 7026 Superior Avenue. Gasilci so izpraznili tudi stanovanja nad Cleveland Trust Co. podružnico na 7049 Superior, kjer živi okoli 50 ljudi, ter 35 ljudi iz hiš na Duluth Avenue južno od poslopja, kjer je požar nastal.

Kremelj hud na Tokio

Sovjetska zveza napada Japonsko, ker zahteva ta vrnitev južnih Kurilov, ki jih je ZSSR zasedla ob koncu druge svetovne vojne.

MOSKVA, ZSSR. — Kremelj je začel zopet bruhati ožen in žveplo na Japonsko in njeno politiko. S tem je končana doba sovjetsko-japonskega prijateljstva, ki so ga v Kremlju zelo gojili. Povod za spremembo razpoloženja do Japonske je dal govor japonskega ministrskega predsednika Sato, v Združenih narodih.

Sato je v njem izrazil željo, da naj bi Sovjeti vrnil Japonski štiri Kurilske otoke, ki so jih zasedli v drugi svetovni vojni. Japonska je sicer v mirovni pogodbi z zavezniki l. 1951 prepustila otoke Sovjetom, toda Sovjeti takrat pogodbe niso priznali in podpisali.

Za Japonsko je zato vprašanje teh otokov še zmeraj odprto, dočim ga Sovjeti smatrajo ko definitivno urejeno z izidom druge svetovne vojne. Sovjeti dalje jezi, ker se je Japonska znova očitno naslonila na Združene države Amerike in skuša spremeniti stike med Japonsko in ZDA v trajno politično zvezo, deloma napisano, deloma pa na temelju skupnih interesov.

Japonskemu narodu seveda ni všeč ta sprememba v sovjetski politiki, mislijo pa, da je sovjetska jeza le plod sedanje sovjetske čmernosti radi neurejenih odnosov do Kitajske.

Iz Clevelanda in okolice

Vabilo na božičnico— Podružnica št. 47 SZZ in Gospodinjki odsek Slovenskega društvenega doma na Prince Avenue priredita božičnico v nedeljo, 6. decembra. Točno ob eni uri bo kosilo, nato izmenjava daril. Vabljeni so vse članice obeh skupin. Podružnica št. 47 SZZ še posebej vabi članice, da pripeljejo s seboj tudi članice Mladinskega oddelka.

Zadušnica— Jutri ob pol sedmih zjutraj bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Adolfa Zupančiča za 30. dan njegove smrti.

Smrt v domovini— G. Frank Zibert, 1018 E. 76 St., je prejel žalostno sporočilo, da mu je 24. novembra na Suhi pri Kranju, v starosti 74 let, umrl dobri oče Alojzij Zibert, po domače Stetefov ata. Poleg že omenjenega sina je pokojnik zapustil v Sloveniji ženo Angelo, sinove Stankota, Lojzeta, Pavleta, Naceta, hčerko Angelo ter več vnukov tukaj in tam.

Za višje davke— Mestni svet je sklenil izvesti 2. februarja 1971 posebne volitve, na katerih bo predloženo volivcem Clevelanda zvišanje mestnega dohodninskega davka za letos od 1 na 1,6%, za prihodnje leto pa na 1,5%. Povišanje naj bi bilo v veljavi dve leti, da bo imelo mesto čas urediti svoje finančne težave na najboljši način. Pri volitvah 3. novembra se je gnil za povišanje mestnega dohodninskega davka župan C. Stokes, hotel ga je povišati na 1,8%. Volivci so to odklonili. Sedaj podpirajo predlog člani mestnega sveta, ki so preje stali ob strani.

Milo za drago— Politična organizacija v 21. kongresnem volivnem okrožju je pri volitvah 3. novembra podprla nekatere republikanske kandidate. Njena vodnika sta demokratiški kongresnik Louis Stokes in njegov brat demokratiški mestni župan Carl Stokes. Ko sedaj izbirajo kandidate za razne kongresne odbore, bi bil Louis Stokes rad prišel v finančni odbor Predstavnškega doma. Oglasil se je kong. C. Vanik, ki ima pri tem odločilno besedo, in dejal, da "resno dvomi" v Stokesovo zvestobo demokratiški stranki, zato ga ne more predložiti v omenjeni odbor, ki je najverjetnejši in najuglednejši v Domu.

— V ZDA nakopilejo nekako eno tretjino vsega premoga na svetu.

DRUŠTVENI IMENIK

Veliko posameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te seznane priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$12.

Društvom, ki imajo mesečni oglaš v tem seznamu, objavljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asementa in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$12 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglaš v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotovijo tudi priložnost za brezplačno objavo društvenih vesti in novic.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 232 Weds., Dec. 2, 1970

Bo Titov načrt ohlapnega federalizma zadovoljil njegove kritike?

Londonski "Economist" razmišlja v obsežnem sestavku pod gornjim naslovom o položaju v Jugoslaviji, posebno v pogledu notranje ustavne reorganizacije, ki naj da sedanjim republikam več lastnosti pravih držav in te poveže v ohlapno konfederacijo.

V začetku sestavka ugotavlja, da zvezna vlada pod predsednikom Mitjo Ribičičem ne pomeni veliko in dejansko nima skoraj nobene moči, zlasti zato, ker so njene blagajne prazne, proračun pa kaže velik primanjkljaj. Pravi, da imajo direktorji, kot V. Visnjić od Generalexporta in njemu slični, večinoma načelniki bank in osrednjih trgovskih podjetij v Beogradu, več moči, ker razpolagajo z denarjem, ki ga lahko rabijo in vlagajo po svoji preudarnosti. Razpolaganje z velikimi finančnimi sredstvi daje tem ljudem tudi precejšen političen vpliv in moč.

Če bo izveden Titov ustavni načrt, objavljen v osnutku v septembru v Zagrebu in v podrobnosti na partijski konferenci v novembru, bo zvezna vlada odstopila glavni del svojih pravic in nalog novemu "predsedstvu", ostale pa bodo prešle na posamezne republike in na obe avtonomni pokrajini. Beograjska "Ekonomika politika", ki naj bi bila nekako glasilo jugoslovanskih tehnokratov, je Titov načrt o ustavni spremembi sprejela hladno in "se čudi", če je upošteval posledice "vzpostavitev republik z vsemi lastnostmi držav".

Drugi kritiki soglašajo, da Jugoslavija ni imela premalo decentralizacije, imela jo naj bi preveč. To naj bi priviedlo do splošne onemoglosti zvezne vlade prav v času, ko slabšajoči gospodarski položaj zahteva dejanja. Kritiki federalizma so dobili zaveznike v bojevitih študentih Beograda, ki so začeli 21. okt. na univerzi štrajk. Radikalni študentje v Beogradu so izgubili vpliv od junija 1968, ko jih je javnost kar močno podpirala in so zato uspeli celo delno zavreti izvajanje gospodarske reforme.

Zadnji štrajk, ki je grozil potisniti pred javnost odpor proti vrsti vprašanj, prav posebno proti načrtu konfederacije, ni našel močnejšega odmeva. Povod za štrajk je dala obsodba predsednika slušateljev filozofske fakultete Vlada Mijanovića z imenom "Revolucija" na 20 mesecev zapora zaradi "protidržavnih dejavnosti". Mijanović je bil eden od organizatorjev študentskega štrajka v podporo štrajkujočim rudarjem v Bosni v preteklem juniju. Pred tem je močno "žalil javne oblasti", ko je objavil v študentskem časopisu, komaj malo prekrit napad na potovanja predsednika Tita po Afriki.

Nekaj dni po obsodbi so imeli študentje v Beogradu zasedena univerzitetna poslopja in so demonstrirali v sprejedu po mestu z napisi "Državljan, vi ne poznate resnice, ker čitate časopise!" Beograjsko časopise namreč ni pisalo nič o študentskem štrajku. Obsojeni Mijanović je začel gladovno stavko. Študentsko glasilo "Student" je napadlo oblasti zaradi aretacije Mijanovića, pa tudi "republiške diktature" in v enem od člankov zahtevalo istočasno nastop proti znanemu hrvaškemu ljudskemu pevcu, ki naj bi bil javno izrekel nekaj "protisrbskih" pripomb. Radikalni študentje so za večjo svobodo in uživajo zato podporo beograjskih antistalinističnih intelektualcev, toda istočasno zahtevajo več čistega socializma, ki ga večina Jugoslovancev ne mara. Predvsem odklanjajo radikalni študentje na univerzi v Beogradu v imenu supernacionalizma načrt za spremenitev Jugoslavije v ohlapno zvezo republik.

Oblasti so bile pred izbiro, da nastopijo odločno proti vodnikom študentskega štrajka in tvegajo s tem možnost, da bi jih javnost, ki je bila že tako slabe volje zaradi naraščajočih cen, podprla, ali pa da jih puste v miru in tvegajo izgled brezmočnosti in slabosti. Dejansko so ubrale zadnjo pot in štrajk je po nekaj dneh preminul. Partijska konferenca, ki se je zbrala prvič po skoraj dveh letih, je nato soglasno odobrila predloge za preureditev federacije.

Komunistična partija je tako vezana na razvoj Jugoslavije v nekako ohlapno federacijo (nekateri bi jo imenovali konfederacijo), ki jo mnogo Jugoslovancev smatra za edino izbiro proti centralističnemu beograjskemu režimu. Od leta 1966, ko je bil odstavljen bivši policijski šef Aleksander Ranković, se Jugoslavija odmika te vrste režimu, ki se je izkazal za neprimerne večnarodnemu značaju dežele.

Ustavni pravniki in politiki iščejo točno besedilo za pravice in polno moč kolektivnega predsedstva, ki naj bo na čelu nove federacije. Prav tako morajo določiti njegovo mesto v že tako zapletenem ustavnem sistemu Jugoslavije. To ne bo lahko. Glavna kost bo pravica veta v resnično važnih odločitvah, na katerih bodo verjetno vztrajale nekatere republike, posebno Hrvatska. Toda ustavne krize, ki so jo nekateri paničarji napovedovali za letoš, ne bo.

Partijska konferenca je objavila tudi vrsto ukrepov za omejitve inflacije, na načrt za novo petletko, ki naj pokaže trajnejšo rešitev sedanjim gospodarskim težavam, pa bo morala Jugoslavija čakati vsaj do prihodnjega maja. Dotlej upajo, da bo jasno, kako si posamezne republike zamišljajo svoje gospodarske načrte in v koliko bodo ti drug od drugega različni. Objavljeno je bilo, da bo vsaka republika za sebe odločila, koliko zemlje sme imeti posamezni privatni kmečki lastnik. Obrtniki in privatni podjetniki so dobili pravico povečati število svojih pomočnikov od 5 na 10. Vsi izjavljajo, da hočejo ohraniti enotnost jugoslovanskega trga, niso pa si pri tem še na jasnem, kako naj bi bilo to doseženo. Tako zaključuje "Economist" svoje razglabljanje in poročanje o položaju v Jugoslaviji sredi preteklega meseca.

BESEDA IZ NARODA

Srečanje z misijonarjem Rebolom

CLEVELAND, O. — Društvo najsv. imena Jezusovega, Oltarno društvo, Materinski klub in Misijonski krožek župnije sv. Vida vabijo vse župljane, prav posebej pa še prijatelje misijonarja na Formozi, g. Francija Rebola, člana Maryknollske misijonske družbe, na prijateljsko srečanje, ki bo v sredo, 16. dec., ob sedmi uri zvečer v veliki vidovski šolski dvorani. Na srečanje je povabljen namreč gospod misijonar France Rebol, nekdanji vidovski župljan. Na našem sestanku se želi prav posebej osebno zahvaliti vsem, ki so ga doslej kakorkoli podpirali pri njegovem misijonskem delu. Obenem pa jih želi prositi, naj mu ostanejo še vnaprej zvesti. Seveda nam bo podal tudi poročilo o tem, kakšno je danes stanje Cerkve na Formozi; prav posebej pa še na njegovi misijonski postojanki.

Misijonar Fr. Rebol se je bil rodil 25. nov. 1925 v župniji Šmartno pod Šmarno goro. V ZDA je prišel 1. 1939 skupaj s svojo mamo in tremi brati k očetu, ki je bil že prej prišel v to deželo za zaslužkom. Po opravljenih srednješolskih študijah se je odločil za misijonski poklic. Stopil je v Družbo očetov merinolcev (Maryknoll Fathers), katera ima svoje glavno središče v New Yorku. V mašnika je bil posvečen 13. junija 1953; novo mašo pa je opravil pri Sv. Vidu v Clevelandu. Njegova misijonska družba ga je poslala v avgustu istega leta na Formozo, t.j. tja, kjer je bil že naš slovenski laiški misijonar-zdravnik dr. Janez Janeš. V misijonu je tedaj že polnih 17 let. Lepa doba! Veliko je že storil v tem času. Ni bilo brez težav. Toda z božjo pomočjo je vse zmagal. Sicer nam bo pa sam na sestanku, 16. dec., kaj več povedal. Vse rojakinje in rojake prisrčno vabim, da pridejo k temu srečanju z našim domačim misijonarjem Fathrom Francetom Rebolom.

Janez Sever

Ob umetniški razstavi Goršeta v Celovcu

CELOVEC, Slov. Kor. — V petek, 13. nov., so odprli v Celovcu v galeriji Slama razstavo dveh slovenskih likovnikov: kiparja Franceta Goršeta in slikarja-naivca Gustava Januscha. Razstavo je odprl sam lastnik galerije, ki je v svojem in v imenu umetnikov pozdravil številno občinstvo; izmed častnih gostov je med drugimi pozdravil generalnega vikarja krške škofije dr. Kirchenerja in jugoslovanskega generalnega konzula dipl. inž. Budina.

Prof. dr. Metod Turnšek je pod zgornjim naslovom napisal v celovškem Našem tedniku obširno poročilo, iz katerega posnemamo naslednje za ameriške bravce:

"Goršetova kiparska razstava v galeriji Slama na Benediktinskem trgu v Celovcu (od 13. do 28. nov.) ni retrospektivna (pregled njegovih stvaritev iz prej-

šnjih let), marveč prikaz njegovih stvaritev v letošnjem in lanskem letu tukaj pri nas na Korškem, v št. Petru v Rožni dolini in v Kortah. Vseh 64 eksponatov (in še nekaj fotokopij) je umetnik ustvaril s neverjetno prožnostjo v nekaj mesecih lanskega in letošnjega leta. To je mož, ki s soncem vstaja, ki tako rekoč sleherni trenutek dneva izkoristi."

"Obiskoval sem ga v št. Petru, obiskoval v Kortah in ga vselej našel pri delu, zdaj pri glini, zdaj pri lesu, zdaj pri železu. Ustavil se je in razkazal svoja dela, razložil misel te in one stvaritve. Zelo so mu pri srcu biblični motivi: Kristus s svojimi učenci (pretresljiv je Judežev poljub), Kristus s Kananjko ob vodnjaku, Kristusovo križanje in njegovo snemanje s križa, Marija na obisku pri Elizabeti, Marija z Jezusom, sv. Družina, Sv. Francišek in drugi."

Ker je kipar prof. Gorše človek iz preprostega slovenskega ljudstva, zato se ga še sedaj, čeprav je Amerikanec iz New Yorka, živo dojemata sleherni utrip ljudskega življenja, preprosti ljudi. Dojema v njih prvotnosti: gozdarje, kosce, žanjice kmetice v znoju, a tudi v radosti npr. godce, plesalko. Pa prof. Gorše ni samo realist, ki upodablja resnične tipe, marveč posega tudi v pravilnični svet. Za čuda lepo je pričaral Kralja Matjaža, koroškega zmaja, Orfeja. — Na razstavi je tudi mnogo lepih glav, ženskih in moških, žensko oprsje, a vse zajeto s poduhovljenostjo, toploto in nežnostjo."

"V četrtek, 12. nov., je bila tiskovna konferenca, razgovor z umetnikom v galeriji Slama. Udeležili so se ga zastopniki časopisja odnosno njih kulturni recenzentje. Prof. Gorše je razlagal, govoril zdaj v slovensčini, zdaj v nemščini, zdaj v angleščini. Ze prve sodbe teh recenzentov so o umetniškem Goršetovem opisu bile zelo povoljne. Prof. Gorše je razlagal svoje posamezne stvaritve kot tudi slog svojih stvaritev. Naglasil je, da njegova umetnost ni tako imenovana abstraktivna umetnost, ki je po njegovem mogoča le pri glasbi in plesu, marveč je postekspresionistična, tj. zmerna moderna umetnost, pri kateri doženeš vsebino umetnine, čeprav je podana na svojski način, v zakonitosti kipsarske tvornosti."

"V letu koroških jubilejev je Goršetova umetniška razstava dragocen slovenski doprinos."

Glas iz Kalifornije

STOCKTON, Calif. — Zadnje volitve, pri katerih smo volili 35 guvernerjev, isto število senatorjev ter 435 kongresnikov, so še vedno predmet zanimanja, razprav in ugibanj. Volilna propaganda je kazala popolnoma drugačen vtis, kot smo ga dobili po končanih volitvah. Predsednik Nixon se je uštel, politična sreča se je obrnila na demokratsko stran. Vse to ni preveč razočaralo gospodarja Bele hiše, konservativci obeh strank mu bodo v podporo v obeh zbornicah Kongresa.

V Kaliforniji je zmagal sedanjí guverner R. Reagan z nad pol milijona večine nad svojim demokratskim soborcem. Senatorsko mesto je izgubil priljubljeni senator R. Murphy, zmagal je demokrat J. Tunney, sta komaj 36 let. Tako imajo sedaj demokratje v naši državi prvič po času revolucije kar oba senatorja.

Politični izvedenci trde, kar je bilo pred štirimi leti za nje "dilentantsko", je danes pokicno in to se nanaša na našega guvernerja. Začetek mu je bil težak, toda štiri leta trdega in uspešnega dela so dala republikanizmu novega poklicnega politika.

Za visoko včlanjenje v Američan College of Surgeons pošiljajo slovenski rojaki iz Kalifornije iskrene čestitke in želje po plodnem nadaljnjem delu poznanemu in čislranemu zdravniku iz Clevelanda dr. Valentinu Meršolu, specialistu za ušesa, grlo in nos. V to ameriško akademsko zdravniško organizacijo sprejemajo samo tiste zdravnike, kateri so v svoji stroki pokazali izredne uspehe in so na najvišji teoretični in praktični liniji posebnega šolanja. Zopet smo pokazali Slovenci svetu, da imamo sposobne in svetu potrebne specialiste med nami.

ARTHRITIS, arthritis ... UOP (University of the Pacific), to ime, oziroma institut je poznan našim bralcem po člankih, katere sem objavljval v preteklosti. Prepričan sem, da bo ob teh vrsticah obstal marsikateri bralec v upanju na uspeh raziskovalca na imenovani univerzi, 40-letnega dr. Melona, profesorja psihologije in farmacije, v načinu odkritja zdravila proti artritisu. Profesor raziskuje rastlino, katero že stoletja uporabljajo Indijanci in severni Mehikanci pod imenom *Heimia* za zdravljenje obolenega mišičevja in križnih bolečin. Raziskovalec upa, da bo to zdravilo uspešno proti artritisu.

Nekako 60 milj je oddaljen srez St. Bernardino od mesta Los Angelesa. 3000 izvežbanih gasilcev je bilo na delu, da omeji in ustavi požar, kateri je bil v zgodovini tega okraja največji. Na pogorelem ozemlju, katerega razsežnost znaša skoro 53.000 akrov gozda, je za 16 milijonov škoda. V požaru je bilo uničenih 54 hiš ter poškodovanih 6 drugih objektov.

M. Simončič

Od Triglava v Milwaukeeju

MILWAUKEE, Wis. — Pripravljalni odbor za proslavo 20-letnice društva Triglav se najlepše zahvaljuje vsem nastopajočim pri proslavi, ki so s svojimi številnimi vajami — v trudu in znoju doprinesli k lepemu uspehu prireditve. Najlepša zahvala za poslano čestitke, ki so jih ob tej priliki poslali: g. Franci Grum za Tabor, rev. Stefan Savinšek, ki je med prvimi zaoral kulturno brazdo pri Triglavu, in dr. Edi Gobec, profesor na Kent State University, ki vedno z zanimanjem sledi delovanju društva Triglav. Hvala vsem podpornikom, prijateljem in gostom, ki so v velikem številu prišli na slavo in s tem dali poguma za bodoče delo. Posebej je bilo lepo pozdravljati prijatelje iz Clevelanda in Minnesote, ki so kljub dolgi poti prihiteli na praznovanje. Hvala tudi slovenski kulturni radiu uri za številne objave, oglaševalcem za oglase, s katerimi so pripomogli in omogočili tisk sporeda, in Jožetu Muršecu, ki je delo v zvezi s tem lepo izvedel.

Marta Modic je storila hvalevredno delo, ko je s svojimi sestrami in drugimi društvenimi

dekleti izdelala lepe šopke — znake, katere so potem pred prireditvijo pripenjale gostom na prsi. To je naredilo lep vtis. Župniku p. Klavdiju, ki je dal za prireditev vse prostore na razpolago, naj Bog obilo povrne! Prav tako naj Bog povrne vsem društvenim članom in članicam, ki so trdo delali v kuhinji in pri bari, da so bili gostje lepo postreženi z dobro večerjo in da niso trpeli pri tem žeje. Za okrasitev dvorane gre priznanje Francetu Menčaku, za lepo ureditev miz pa mladini. Veliko je bilo opravljenega še drugega, skritega dela, katerega so storili še mnogi drugi člani in članice, ki bo zapisano pri dobrih delih, katera naj Bog poplača vsem! S skupnimi močmi je bilo delo dobro opravljeno — s skupnimi močmi za skupno slovensko stvar.

SREBRNO POROKO sta praznovala predsednik društva Triglav Janez Limoni in njegova žena Loni. Od vsega početka oba zvesta društvena člana sta s svojo pridnostjo v vsem tem času opravila za skupnost veliko nesebičnega dela. V tem duhu sta vzgajala tudi svoje otroke. Bog naj jima poplača za vse storjeno delo! Društvo jima je na dan svoje 20-letnice — po končanem sporedu — izročilo skromno darilo in šopek nageljnov, želeč obema še mnogo let v sreči skupnega zakonskega življenja.

Vedno nasmejani in dobrodušni Toni Strmšek jih je dopolnil 70. Kdor zahaja v Triglav park, ga gotovo pozna. Čeravno je Toni v parku "oko postave", vsakega člana lepo pozdravi in ga po svoji štajerski lepi navadi tudi rad povabi v svoj "hramek" na kozarček domače vinske kapljice, katera tudi njega samega drži pokoncu in pri dobri volji, da hodi po parku vzravnano, kakor se spodobi vojaku. Društvo mu je istočasno kot Limonijevim čestitalo ter svojemu najstarejšemu članu uže lelo še mnogo zdravja polnih let v triglavski skupnosti!

Društvo Triglav se tudi letos pripravlja na sprejem sv. Miklavža, ki je objubil, da pride k Sv. Janezu v nedeljo, 6. decembra — na dan svojega godu ob 3. popoldne. Vse priprave za ta sprejem imajo v rokah družstvena dekleta, kar je zelo veselje. Miklavž bo vesel, če ga bo sprejelo veliko otrok. Zato so vabljeni vsi, ne samo društveni otroci. Pripeljte torej svoje otroke, da spoznajo velikega dobrotnika.

Pred prihodom Miklavža — ob dveh popoldne bo prav tam kratek društveni sestanek. Bodate zaradi tega točni! Na svetenje 6. decembra pri Sv. Janezu. F. R.

Nov grob v Ely

ELY, Minn. — Pretekli teden je v starosti 74 let ob prihodu v Bloomensons bolnišnico nepričakovano umrla pionirka Rose Svetich. Pokojna je bila rojena na Ely v Minnesoti 25. maja 1896. Njeni starši George in Barbara Barich so bili rodом iz vasi Tribuče, župnija Adlešiči. Pokojna je bila vneto družtevna delavka. Nad 25 let je bila tajnica društva Marije čistega Spočetja št. 121 Ameriške bratrske zveze in predsednica porotnega odbora imenovane Zveze. Zaprstila je sina Bernarda v Ely, hčerko Madeline v Springfield, Mass., brata Georgea Baricha v Ely, sestrji Mrs. Anno Skala v Ely in Mrs. Mary Mihelich v Soaplake, Wash., ter veliko nečakov in nečakinj. Pogreb pokojne je bil 24. novembra iz ševalcem za oglaševanje Kerntz pogrebnega zavoda v cerkev sv. Antona, kjer je župnik John Dolsina opravil pogrebno sv. mašo ob asistenci pomožnega župnika č.g. Dennis Hoffmana. Bog bodi milostljiv njeni blagi duši!

J. J. Peshel

Slovenija, kako si lepa!

II.

DENVER, Colo. — Potovanje zadnje čase z avijonom radi avijonskih piratov je postalo prava muka, posebno če imate majhne otroke s seboj. Spreminjajo vozni red, natanko pregledujejo prtljago in potnike, tudi otroke, da bi ne nosili skritega orožja; radi tega se potovanje zategne in ne dobite prave zveze z naslednjim avijonom, zato je pa potem tem bolj prijetno biti tam, v stari domovini. Prispele smo na letališče Brnik nad Ljubljano v petek popoldne, 11. septembra, kjer so nas čakali stric Karlo Birsar in sin Radovan, stric Viktor Birsar in hčerka Marjanka in še nekaj prijateljev. Marjanka se je posebno odlikovala v dobri skrbi za moji dve dekletci ves čas mojega bivanja v starem kraju. Ko so bile vse formalnosti končane, sem se vsedla v najeti Mercedes 200 in sledila avtu bratranca Radka od letališča skozi Ljubljano, Kalce, Godovič, Črni vrh, Col. Ajdovščino do Dornberka, ki je 15 km od italijanske meje.

Lahko si predstavljate, kako je takrat, ko prvič srečate mater svojega moža, ko ste nestrpno čakali na ta trenutek dobrih šest let. Pa ne mislite, da so ti ljudje tako strašno čustveni, vsaj na zunaj ne pokažejo; so morali v življenju preveč skozi laži. Po prisrčnem in toplem pozdravu z materjo mojega moža Silvana, go. Leopoldo Vodopivec in s sinom Frankom in z vsemi sosedi, smo bili povabljeni v hišo, kjer nas je že čakala dišeča večerja; kaj vse je miza nudila, kdo bi si mogel zapomniti; to vem, da je bilo vse silno lbro in okusno; tudi potice in vina ni manjkalo. Pogovarjali smo se pozno v noč. Naslednji dan sem se poskušala privaditi na novi kraj in ljudi. "Grandna Poldar" je izredna žena, ljubezniva in dobra do vsakega; polna duhovnega bogastva in srečna n zadovoljna s tem, kar ima. Zelo načitana, s prodornim duhom zasleduje dnevne dogodke in si ustvarja jasno sodbo. Dnevi v njeni družbi so mi bili v veliko veselje in radost; upam, da e se bodo ponovili. In moji čerkeci sta bili tudi srečni pri svoji "Grandma". Pele so skupaj se zabavale in toliko je bilo novega zanje okrog hiše: krave, telčki, kokoši in piščeta, sadje in zelenjava in otroci sosedov; vse tako pisano in živo, pravi živzav; kaka razlika velikega predmestja v Ameriki.

Prvo pot iz Dornberka sem napravila v Maribor. Sla sem obiskat velikega slovenskega skladatelja, msgr. Gregorja Zafošnika, ki je organist in stolni kapelnik. Ljubeznivo me je sprejel, pogostil, mi dal zaproseno navodila za orgljanje; vzel si je tudi časa, da mi je pokazal nekaj delov Stajerske: Dobrna, Velenje, Soštanj, Sempeter v Savinjski dolini z Rimskim pokopališčem in znamenito Celje. Monsignor je popolnoma posvečen svojemu duhovniškemu poklicu, svoje glasbene darove pa uporablja za slavo božjo. Med njegovimi skladbami so v glavnem maše in cerkvene pesmi. Njegova zadnja zbirka je: Slavimo Gospoda, ki si je utrla pot tudi preko meja domovine. Čez noč sem ostala pri družini Franceta Mihelica, brata našega župnika v Denverju. Kako prijetna družina, kako lepi so bili trenutki, ki sem jih prebila v njihovi sredi. Ko sem se vrnila iz Maribora, sem odšla na obisk na Branik (Rihemberk), kjer je kapl'novel pesnik Gregorčič. Obiskala sem strica Viktorja, njegovo ženo Franko in hčerko Marjanko. Žive v prostorni hiši, ki je dom mnogih rodov, Moj mož Silvan je bil rojen v tej hiši. Imajo krasen sadonosnik, veliko sočivja in vseh vrst jagod. To je res prostor, da se

(Dalje na 3. strani)

FRAN ERJAVEC:

IZBRANI SPISI

Na strižčevem domu

O blago tebi, srečna ptica, ki letaš visoko nad nami! Ti ne znaš naših rev in nadlog, ti ne umeš strasti in bridkosti, ki more in tero ubogo srce človeško!

Zamorjeni cvet.

I.

V gradu pri visokem oknu sloni mlada gospa. S solznimi očmi gleda zamišljeno doli na lepi svet, na temne gozde in na zelene dobrave. Ravnokar se je zopet odvezel v mesto mladi graščak, kateremu se je v graščini že tožilo po mestnih veseljih. Skripanje peska pod koleš je zbadalo v srce mlado ženo. Dolgo še gleda za kočijo, ki hitro drda po cesti — ali še hitreje hite njene misli daleč strani čez široke dežele in čez neizmerno morje. Počasi gre v svojo spalnico. Tu stoji s povešeno glavno in s sklenenima rokama ter gleda strmo pred se na tla, potem pa jo premaga srčna bridkost. Z belima rokama si zakrije obraz, vrže se v mehke blazine in dolgo zadržane vroče solze se jej udero po cvetočih licih. Sirota se ihti in vzdihuje; srce se jej hoče utopiti v prebriski žalosti. Ali — prepozno! Mož, v čegar spomin teko zdaj te vroče solze, biva daleč; risanica je ljubica njegova in pes je njegov tovariš. Ta dva prijatelja drvi silne valove. Ali se je pod tujim nebom umirilo njegovo srce, ali je zatopil vroče svoje želje v slano morje? Je li našel na planjavah tuje zemlje sreče, katere je zastonj iskal po dragah svoje domačije? Kdo ve?

II.

Po veliki cesti, držeči od Ljubljane v dolensko stran domovine naše, jahal je nekega dne velik mož čedne postave, kakor bi človek sodil, imajoč kakih trideset let. Le malokdaj se vidi, da bi po tej cesti kdo jezdil; torej so ljudje, ki so ga srečevali, z začudenjem gledali zagorelega popotnika v navadni obleki. S posebnim veseljem je vsakdo ogledoval lepega psa neznane velikosti, ki je spremljal popotnika.

Bilo je vlažno jesensko jutro. Gosta megla je pokrivala ljubljansko barje in od tod se je razprostirala po dolenskih dolinah in ravninah. Sebe proti ljudem v je jela tanjšati ter se je iz dolin počasi vzdigovala ob gorah, ki zaslanjajo južno-zapadno stran. Zdjaj so predrl solnčni žarki megleni zrak, vsa megla se je razkadila, nebo je bilo čisto, kakor ribje oko bil je prav lep, prijeten dan v pozni jeseni. Sonce se sijalo tako prijazno na svet, kakor bi za delj časa jemalo od zemlje slovo. Pridni oratar si je že pospravil drugo žetev, iz bližnjih vasij se razlegajo cepci ajdovih mlatičev in po strniščih zopet veselo poganja zelena ozimina.

Ko je po cerkvah odzvonilo poludne, ustavi se pri veliki gostilni, pokrepa sebe in ko napase tudi konja in spremljevalca svojega, zopet veselo zasede in jaha dalje. Dobri dve uri je že jahal po veliki cesti; ko pa pride od starega zidanega znamenja, krene v stran ter popusti konju vajeti, da je šel počasi prav po svoji volji. Po tej poti pride kmalu v lep gozd. Na kraji so rasli stari z mahom porasteni hrasti, bolj proti sredi pa so stale lepe bukvje, tu in tam tudi kakšna smreka, in kjer je bilo drevje izsekano, raslo je gosto brinje. Po gozdu je bilo vse tiho: veselo petje, ki se je razlegalo

na pomlad, umolknilo je zdaj. Krilati pevci so se največ poslovali od rojstvenega kraja in so šli v gosti, kjer burja ne brije tako ostro in kjer sneg ne pokriva polja in gozda. Le časih se zasliši trkanje kacega brgleza, kateremu se oglašja jezična soja in iz zelenega brinja frfotajo brinjeve, ki jih je preplašil glas konjskih kopit.

Na drugem kraju gozda so se razprostirale lepe senože, in bolj proti vzglavju obrastene brda je ležalo polje z zeleno ozimino. Na kraji gozda so še vesele cvečete marjetice, tudi potrošnjak je še silil v pozni cvet, po travnikih je poganjal višnjevi podselek in vrbovka si je ogledovala rdeče lice v potoku. Ko je naš popotnik napojil konja, udari s ceste v stran proti omenjenemu brdu. Pot ga je peljala zdaj po globokem žlebu, katerega je izkopala deževnica; drobnost in debelo kamenje je ležalo po žlebu in gole korenine bližnjih dreves so preprežale pot. Ker je videl, da je pot čim dalje težavnejša, stopi s konja, prime ga za uzo in pred njim počasi koraka proti vrhu.

Ko pride na vrh, obstoji in ginen ogleduje lepi svet, kateri mu je dozdaj zakrival obraščen slanjec. Se nekoliko korakov gre dalje, potem razbrzda konja in ga pusti, da muli svojo travo med češminjevim grmi; on pa sede na klado, ki je ležala poleg pota. Z veselim srcem in tožnim očem ogleduje ljube znane kraje, v katerih je preživel presrečna mladostna leta. Pod njim leži lepa rodovna dolina, ki je le na jedno stran odprta, in po njej umi bistri potok, ki goni žage in mlinске kamene. Več čednih /asij je raztresenih po dolini, v gorenjem konci stoji največja n v njej se bliska tudi visok, z belim kositarjem pokrit zvonik. Blizu cerkve na majhnem griču pa leži z zidom ograjeni vrt, le ja namesto dreves rasto črni in modri križi, znamenja vere in vsajenja. Tu počivajo v sladkem miru vsi, katerim je srce strpilo za posvetni hrup, za /sakdanje reve in nadloge. Tudi naš popotnik je zakopal v ta vrt kar mu je bilo najdražje na zemlji. Tu je pokopal blagega očeta, tu mu počiva draga zlatamati, ki ga je prerano zapustila.

Popotnik si podpre glavo. Tožni čuti so ga obhajali, spomin na jasne in oblačne dneve se mu oživi, v duhu se mu razgrinja vse življenje njegovo. Iz teh mislij ga prebudi glasen krik izpod neba. Povzdigne svoje oči in pogleda tolpo žerjavov, ki romajo v svojo obljudeno deželjo. "Popotniki dragi!" misli si sam v sebi, "kakor zdaj vas, gnala je tudi mene nekaj neznanana sila od tod daleč čez gore in čez morje in zdaj se vracam, da se mi umiri srce, da me mine živa želja."

Solnce se je že nagnilo h goram. Vrhovi starih smrek so se žarili v večernem zlatu in po vasi se je izmed hiš jel vzdigovati lahek dim. Popotnik obrzda konja, zasede ga in jaha navzdol. Po nasprotnih gorah so pokale puške in vesel vrisk se je razlegal od hrama do hrama. Človek, ki se je vse leto trudil in potil, upal in se bal, vesel se je zdaj pri ljubi kapljici, in kdo bi mu ne privoščil tega veselja?

Ko pride na ravno, obrne se proti vasi, in ker bi se danes rad ognil ljudij, jezdil za krajem po stranski poti. Kakor meglena tančica, se je mrak jel prijemati gozda in od tod se je razprostiral po dolini. V cerkvi zazvoni zdaj

(Dalje prihodnjic)

PODPIRAJTE SLOVENSKE
TRGOVCE

Slovenija, kako si lepa!

(Nadaljevanje s 2. strani)

človek odpočije in razvedri v prijetni družbi. Seveda smo obiskovali tudi druge sorodnike in sosedes. To so preprosti, dobri, delavni ljudje; počutila sem se med njimi, kot da sem doma. Tudi deklici sta se tako udamačili in kmalu je bilo vpostavljenoprijateljstvo. Blizu Branika je Rihemberski grad, znamenit po svoji starosti in umetninah nekoč; toda sedaj je v razvalinah radi posledic vojne. Ga restavrirajo, a delo le počasi napreduje in bo v zelo časa, predno bo gotovo. Proti večeru sem šla obiskat cerkev sv. Urha, tam je bil Silvan krščen. Cerkev ima freske iz 15. stoletja. Ko smo peljali proti župnišču, nas je prišel pozdravit župnik Jožef Koren. Pospela sem nekaj slik v notranjosti cerkve, a bilo je treba hiteti, kajti pogrebni sprevod je bil bliž cerkvi. Odsla sem na kor, da bi bolje videla potek pogreba. Nekaj izrednega za tuja. Ljudje so napolnili cerkev, kakih 35 moških je prišlo na kor in so peli "a capella". Glejte, kako umira pravični. Cisto sem bila prevzeta; saj sem tudi sama muzičarka. To so navadni delavci in kmetje, pa so peli s tako dovršenostjo izgovorjave in dinamike, da skoraj nisem mogla verjeti, da je kaj takega mogoče na kmečki fari in to v današnjih razmerah. Po pogrebu je stric Viktor poiskal organista. Poiskala sva note in potem igrala na orgle. Dobil je tudi harmoniko za mene, mali instrument s krasnim glasom. Nekaj besed, malo glasbe in čas je potekel; treba je bilo zopet nazaj k stricu Viktorju; mala harmonika je proizvajala lepe melodije, družba je pela in se zabavala in čas je tekkel v pozno noč. Čez dva dni sem odšla na obisk k stricu Karlu, njegovi ženi in bratranecu Radku z njegovo družino; imajo nov, moderen dom v Sempetru pri Novi Gorici. Tudi tam je bil "en lep večer". Ustavili smo se tudi v Renčah in obiskali župnika Franca Srebrniča, prijaznega in učene ga duhovnika, ki je skrbel za duhovno vzgojo mojega moža Silvana v njegovih otroških letih. Obujali smo lepe spomine iz preteklih let. Sedaj je sledilo potovanje na Vrščic, ob Soči nazvedno v najlepšem stanju. Ob cerkvi je pokopališče, tudi tisto oskrbujejo z veliko ljubeznijo do rajnih. Pri slovesu mi je prijazni gospod podaril nekaj razglednic in brošur iz okolice Bohinje in tudi od cerkve v polnem in zimskem času. Globok vtis je napravila name cerkev na Brezjah s prenovljenim čudodelnim oltarjem, z veličastnim glavnim oltarjem in z hvalnimi spominki za uslišanja na tem svetem kraju. Vsakdo, ki obišče stari kraj, bi tudi moral

hiše, ki prikazuje glavne dogodke iz pesnikovega življenja; izredno zanimiva je kuhinja, polnoma v stanju za Gregorčičeve dobe in domača soba z "Bogkovim kotom". Pot na Vrsno je zelo strma in ozka; a moj Mercedes jo je dobro ubiral; odpiral se je krasen pogled na dolino Soče. Kako človeku dobro do ob tem občutju: taka krasota narave, čisti zrak, rodovitna zemlja, delavni ljudje in čista, zelena voda. To so čuda narave in njenega Stvarnika. Prelaz Vrščic ima mnogo ostrih ovinkov; vodne postajice na poti, ako jih radiator rabi v silo; voziti je treba previdno, ali ta napor je poplačan s čudovitim razgledom preko kraljestva Julijskih Alp.

Pogled nudi divje, veličastne prizore. Le škoda, da se nisem mogla dalje pomuditi v tej božji lepoti narave. Naslednji dan, po prečuti noči v Jesenicah, sem se odpeljala na Bled. Dan je bil čist in jasen, jezero se je lesketalo kakor zrcalo — slika tihožitja — a nisem bila najbolj srečna tam. Bled ima oznako, da je najbolj popularen turističen kraj v Jugoslaviji — a so ga spremenili v ogromno reklamno podjetje, ki vsesava tuje valute. Slovensko in hrvaško govoreči gostje so postreženi kot 2. ali 3. kategorije gostje. Ker sem na par mestih bila deležna hladne postrežbe radi rabe slovenskega jezika, sem se odločila, da odidem. Stopila sem še v farno cerkev, ki ima krasen lestene in ene najboljših orgel v Sloveniji; peljala sem se okrog jezera, da sem lahko rekla, da sem bila tam in odpeljala sem se proti Bohinju; tam sem se dobro počutila. Vlada sveto zatišje, mirno sem vozila in hodila okrog. Vse je ostalo še skoraj v nedotaknjeni naravni lepoti.

Na poti nazaj proti Dornberku sem videla dve izredno lepi cerkvi: farno cerkev v Bohinjski Bistrici in božjepotno cerkev Marije Pomagaj na Brezjah. V Bohinjski Bistrici sem se ustavila, da bi videla cerkev; pred cerkvijo sem srečala g župnika Volkja Seljaka. Ker bi rada posnela dobre slike od cerkve, mi je ljubeznivi gospod celo odklenil kor in dovolil, da sem igrala na orgle. Čudovito lepa cerkev in kako čista. Takoj sem se spomnila na našo farno cerkev v Denverju, ki je tudi vedno v najlepšem stanju. Ob cerkvi je pokopališče, tudi tisto oskrbujejo z veliko ljubeznijo do rajnih. Pri slovesu mi je prijazni gospod podaril nekaj razglednic in brošur iz okolice Bohinje in tudi od cerkve v polnem in zimskem času. Globok vtis je napravila name cerkev na Brezjah s prenovljenim čudodelnim oltarjem, z veličastnim glavnim oltarjem in z hvalnimi spominki za uslišanja na tem svetem kraju. Vsakdo, ki obišče stari kraj, bi tudi moral

takrat porovati na Brezje k naši nebeški Materi.

Naslednji dan je bila nedelja, dan bogoslužja in počitka, zato sem se držala doma. Šli smo k maši v pred kratkim prenovljeno cerkev sv. Daniela v Dornberku. Cerkev ima glavni oltar iz marmorja in oniksa; velik srebrni lestene; tudi tla so iz marmorja. Izredno lepo je pel med mašo mešan zbor. Za župnika je izredno delaven in sposoben Father Stanislav Vrtovec, splošno znan v Sloveniji kot biviš odgovorni urednik verskega lista "Družina". Tudi moj mož Silvan ohranja zelo lepe spomine na njega. Istega popoldneva so bili zame novi trenutki velikega doživljanja. Po kosilu pri stricu Viktorju smo se odpeljali na Mirenski grad pri Novi Gorici. Tam so imeli romanje za jesenske kvatre. Cerkev z dvema zvonikoma je bila med vojno močno poškodovana, a so jo restavrirali. Dvanajst duhovnikov je somaševalo, združeni zbori iz sosednjih župnij so peli pri maši, okrog 70 glasov; to je bilo petje, da bi ga kar naprej poslušala. Oh, da bi kaj takega bilo mogoče tudi tukaj v Ameriki. In po maši — isti pevci so prepevali zunaj pred cerkvijo kakih dve uri narodne pesmi. Lahko si mislite, kako sem uživala. Nikoli ne bom pozabila teh lepih trenutkov. Drugo jutro smo se odpravili na božjo pot na Sveto Goro pri Gorici. Ta slavnoznan božjepotna cerkev je bila poškodovana med obema vojnoma in ponovno restavrirana; zopet je vzpostavljena vzpenjača, ki vodi do vrha. Na cerkve se nam je odprl čudovito lep pogled. Tudi ta romarska cerkev ima polno spominkov najrazličnejših vrst na čudežno uslišanja. Meni bo drag spomin slika, ki sem jo posnela s hčerko Metko pred glavnim oltarjem. V torek, 2. septembra, sem se odpeljala v Ljubljano. Na poti sem se ustavila v Idriji, da bi kupila čipke, ki imajo svetoven sloves, za mojo mamo, ki biva v Leadville, Colorado. Dobiti dobro karto za Ljubljano, je poglavje zase; jasno, da sem v začetku imela precej težav, predno sem se znašla v Ljubljani in tako se je zgodilo, da sem dobila parking ticket zopet po 10 letih; čisto gotovo ne najbolj prijeten spomin. No, pa naj bo. Končno sem našla do-brega znanca v poslovnih poslih, Francija Milošiča, ki sem ga mislila obiskati, potem ko bi že opravila svoje nakupovanje; tako sem pa po tem ticketu takoj šla do njega in se je izkazal za dobrega vodnika; z njegovo pomočjo sem takoj našla primeren prostor za parkiranje in za nakupovanje. Oskrbela sem se z muzikalijami, z gramofonskimi ploščami in spominki, da bi jih vzela nazaj v Ameriko. Ko je bila "mošnja skoraj prazna", sem se odpravila na o-

bisk inženirja Franca Mostarja, genialnega livarja cerkvenih zvonov. Inženir je bil več let zaposlen v livarni Colorado Springs in bil tudi na naši poroki v Leadville; njegov stari oče je pokopan v Leadville, Colorado. Vsake dobre stvari je konec; tako sem morala tudi jaz reči slovo Ljubljani, ker se je dan že nagibal proti večeru; pri-spela sem še isti večer v Postojno in prenočila v luksuznem hotelu "Kres", cene za Amerikance niso previsoke. Resnici na ljubo moram pripomniti, da bi se mogoče postrežno osebje bolj hitro gibalo, ako bi jaz govorila angleško. Naslednji dan sem posvetila ogledu Postojnske jame; razpoloženje je bilo tukaj bolj pristrčno; predno sem šla na ogled jame, sem si nabavila spominke, razglednice in diapozitive; v jami ni dovoljeno snemanje slik s kamero. Postojnska jama je nekaj veličastnega; kdo bo to čudo opisoval; vsak, kdor se zanima, naj si gre ogledat, pa bo videl, da je res to čudo Vsemogočnega.

Zopet nazaj k Dornberku; tam je bilo vse v najboljšem redu; hčerkici srečni, da sem se vrnila; stara mama Polde pa tudi, saj je bila že skoraj izrčepa radi brige teh dveh malih živčavov.

Čas, ko bo treba vzeti slovo, se je bližal naglih korakov; poslovice smo se od sorodnikov in znancev ter sosedov; tudi na pošti, v trgovinah in posebno še pri ljubeznivi in postrežljivi gostilničarki Valeriji. Popoldne je bil posvečen č. g. Vrtovcu. Predvajal mi je celo na magnetofono moje igranje na harmoniko. Res sem bila presenečena in vesela. Hvala, č. g. Vrtovec. Še skok zvečer na Rihemberk k stricu Viktorju in k znanemu; to je bil pravi domači poslovinli večer v svojem stilu, ki ga znajo tam tako lepo in pristrčno prirediti. Za konec sem zaigrala pri vaškem studencu ob svitu zvezd "Adijo, pa zdrava ostani!"

To je bila zadnja noč, ki smo je prebile pod streho drage stare mame Polde. Drugo jutro navsezgodaj smo se odpeljali s Frankom na letališče Brnik, kjer se je začela težavna pot nazaj radi neprijetnosti, ki so bile zvezane z novim postopanjem s potniki radi avijonskih piratov.

Se majhen pogled nazaj: veselo sem bila presenečena, kako lep spomin ohranjajo domačini na mojega moža Silvana. Vsi se ga radi spominjajo kot živahnega, brihtnega in veselega fanta, ki je rad vsakemu priskočil na pomoč, ki je bil v sili in je to storil neoziraje se na desno ali levo. Kljub razmeram, v katerih je doraščal med vojno in po vojni, je ohranil dejavno vero in tesno povezanost s Cerkvijo. Tak je mož, katerega ime nosim jaz in moji otroci. Upam, da prihodnjic, ko bomo zopet šli v Slovenijo, bomo šli vsi skupaj in srčno želimo, da bi se to v kratkem uresničilo.

Joann Birs

Sudanu grozi zmeda

BEIRUT, Lib. — Sudan spada med tiste arabske države, od koder je najtežje dobiti zanesljive novice. Pa še te pridejo pozno v mednarodni svet. Znanost je na primer, da je sedanji sudanski režim prevzel vladu v maju 1969, le malo znano je pa, da je bil v letošnjem aprilu novoven poskus revolucije, ki se pa ni posrečil. Zelo malo je novic, kaj se sedaj godi v tej deželi.

Sedanji levičarski režim predsednika Numeirya je še na oblasti, toda tarejo ga notranji spori. Deželo vlada dejansko 9-članski revolucionarni odbor, ki ga pa danes že ni več. Numeiry je namreč moral odsloviti tri člane in jih postaviti pod hišni zapor. Dal je aretirati tudi celovrstu oficirjev.

S tem je potrjena vest, da je sedanji režim tako daleč zašel na levo, da se je dežela začela nad tem razburjati. Dalje ni tudi vsem po volji, da vlada sili v federacijo z Egiptom. Pravijo, da Sudan ne spada vanjo, ker je dežela z arabskim in črnim prebivalstvom in da ni treba črne-ga dela dežele še razburjati s federacijo z arabskim svetom.

Sudan ima v Afriki drugo nalogo: skrbeti za spravo med Arabci in črnimi plemeni, ne se pa mešati v arabsko politiko. Povrh razsaja na jugu Sudana še zmeraj državljanska vojna, ki je tudi sedanji režim ni mogel zatreti. Po vsem tem ni Sudan nič kaj priporočljiv steber nove arabske federacije.

Narodna obramba ZDA
ukinja oporišča
na Japonskem

WASHINGTON, D.C. — Na japonskih otokih so imele ZDA še lani 148 malih in velikih vojaških postojank. Večina med njimi je bila mala in je zgubila svoj namen in pomen. Zato jih je vlada ZDA zdaj par let stalno zapirala, kar jih je postalo nepotrebnih.

Lani smo imeli 148 postojank, letos jih je le še 122. Obstojata program, da bo prihodnje leto zaprtih še veliko več postojank, predvsem letališč in oporišč.

Praviloma ne bodo razformirana, zapustile jih bodo le ameriške čete in jih izročile japonskim. Tako bo padlo število vojakov ZDA na Japonskem od 39.000 na 22.000. Postopno opuščanje postojank se bo nadaljevalo tudi prihodnja leta.

MALI OGLASI

V najem

4 neopremljene, čiste sobe, spodaj, plinski furnez, se oddajo v fari sv. Vida. Kličite 361-0823. Samo odraslim!

(232)

HOMEWORKERS

BADLY NEEDED

Address envelopes in spare time. MINIMUM of \$14 per 1000. Send stamped envelope for immediate FREE details to MAILCO, 340 Jones, Suite 27, S.F. Calif. 94102.

(234)

Hiša naprodaj

Prodaj 10-sobno hišo za 2 mali družini ali eno veliko. Hiša ima 2 garaži in je v fari Marije Vnebovzete, na E. 160 St. Kličite zvečer po 5. uri 481-1114.

—(234)

BLIZU EUCLIDA, OHIO

Bungalov z 2 spalnicama, jedilnico, kletjo. V nizkih dvajsetih.

GEORGE KNAUS Real Estate 481-9300

(234)

V najem

2 sobi in kuhinja in kopalnica zgoraj se odda na 1190 E. 61 St. 361-5565

Hiša naprodaj v Euclidu

Lep bungalov, 2 spalnice, na Lloyd Rd. Se lahko razširi na drugem. Polna klet. Priključena garaža. Velik lep lot.

Blizu E. 260 - fara sv. Viljema zidan duplex, 6-6, dve priključeni garaži, patio, sedem let star, v St. Williams fari.

Dohodninski bungalov

Pri E. 200 St., 2 spalnice spodaj, ena na drugem; nova dvojna garaža. Posamezni vhod. Znižano na \$22.900.

UPSON

499 E. 260 St. Realtor RE 1-1070 UMLS

(236)

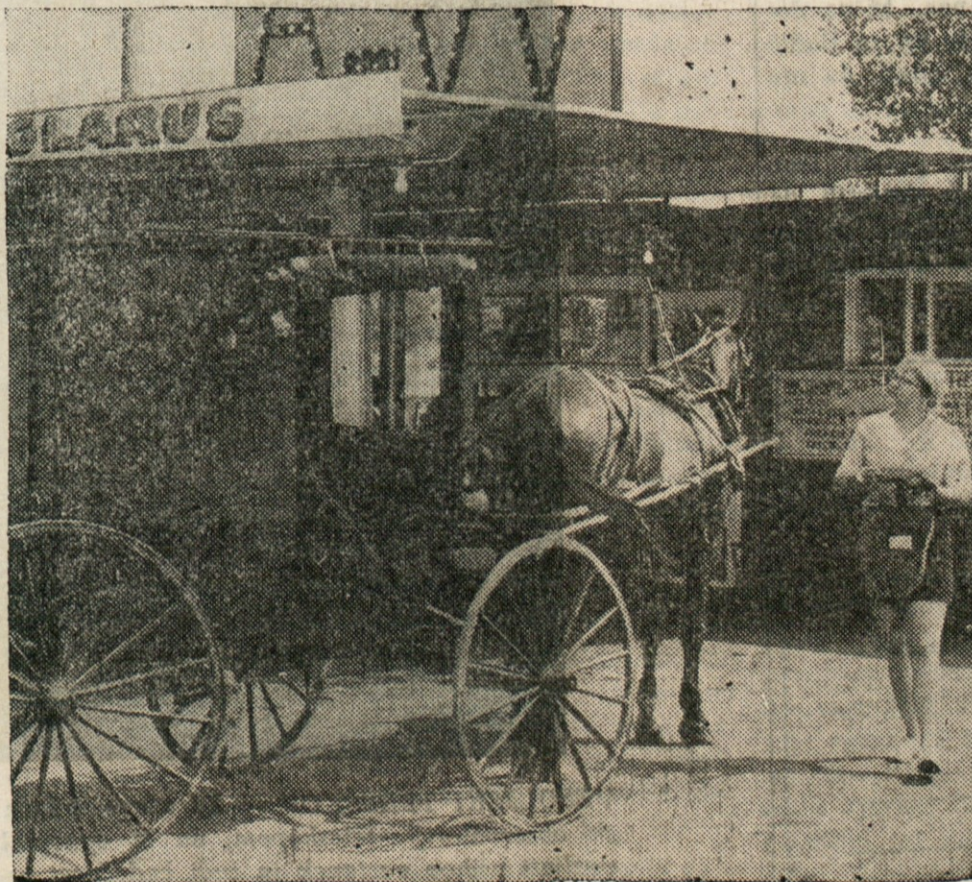
Garaža se odda

Prostorna garaža se odda na 1105 E. 63 St. za \$12 mesečno. Za pojasnila kličite 431-0542.

Sobo oddam

Lepo, čisto, opremljeno sobo oddam na 1189 E. 176 St. Po želji s hrano. Prednost ima starejši moški. Oglasite se osebno na istem naslovu.

(234)

KOT V STARIH CASIH — V New Glarusu v državi Wisconsin so nedavno poskusili prikazati "stare čase". Na sliki vidimo konjskega izvozečka, kot jih v naši deželi že ni bilo več veliko videti niti pred pol stoletja.

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

"Nikomur! Moj Bog, bil sem tako brezpomembna oseba!"

"Ne odgovarjajte tako, kajti ta odgovor ni niti logičen, niti filozofičen. Vse je relativno, moj ljubi prijatelj. Važen je vsakdo na svetu, od kralja, ki je na potu svojemu prestolonasledniku, pa do uradnika, ki je na potu svojemu podrejenju. Če umrje kralj, podeduje njegov naslednik letnih dvanajststo frankov. Teh letnih dvanajststo frankov, ki jih dobi kot plačo, je zanj civilna lista; ta plača mu je potrebna za življenje prav tako, kakor kralju dvanajst milijonov. Vsako bitje, od najvišjega do najnižjega, ima cel svet interesov. Preidiva torej na vaš svet interesov. Ali ni res, vi ste imeli postati kapitan 'Faraona'?"

"Da."

"Hoteli ste se oženiti z lepo mlado deklico?"

"Da."

"Ali ni bilo nikogar, ki bi mu bilo kaj na tem, da ne postanete kapitan 'Faraona'? Ali ni bilo nikogar, ki mu ni bilo prav, da se oženite z Mercedo? Odgovorite najprej na prvo vprašanje, kajti red je ključ vseh zastavic. Ali je bilo torej komu kaj na tem, da ne postanete kapitan imenovane ladije?"

"Ne, na krovu sem bil zelo priljubljen. Če bi bili imeli voliti pomorščaki, sem prepričan, da bi bili volili samo mene. Samo eden človek je imel nekoliko vzroka, da bi mi ne privoščil vsega dobrega, ker sem se nekoč z njim sprl ter ga pozval na dvoboj, kateri pa je on odklonil."

"Torej vendar! Kako se je imenoval ta človek?"

"Danglars."

"Kaj je bil na krovu?"

"Računovodja."

"Če bi bili postali vi kapitan, ali bi ga bili pustili na njegovem mestu?"

"Ne, če bi bila stvar odvisna od mene; zdelo se mi je namreč,

da njegovi računi niso pravični."

"Prav. Ali je poslušal kdo vaš zadnji pogovor s kapitanom Leclereom?"

"Ne, bila sva sama."

"Ali je morda mogel kdo prisluškovati?"

"Da, kajti vrata so bila odprta, in celo... čakajte... da, da, Danglars je šel mimo baš v hipu, ko mi je izročil kapitan Leclere zavitek za velikega maršala."

"Prav," pravi abbe, "na sledi sva. Ali ste vzeli, vstavivši se pri otoku Elbi, koga s seboj na suho?"

"Nikogar."

"Tam ste dobili pismo?"

"Da, od velikega maršala."

"Kaj ste storili s tem pismom?"

"Položil sem je v svojo listnico."

"Ali ste imeli svojo listnico pri sebi? Toda kako bi mogla imeti listnica z uradnim pismom prostor v pomorščakovem jopiču!"

"Prav imate, moja listnica je bila na ladiji."

"Kaj ste napravili s pismom, katero ste dobili v Porto-Ferrajo, predno ste prišli na krov?"

"Držal sem je v roki."

"Ko ste se torej vrnili na 'Faraona', je mogel vsakdo videti, da imate v roki pismo?"

"Da."

"Danglars prav tako, kakor vsi drugi?"

"Danglars prav tako, kakor vsi drugi."

"Zdaj pazite dobro! Zberite ves svoj spomin! Ali se spominjate, kako se je glasila obtožba?"

"O da, trikrat sem jo prečital, in vsaka beseda se mi je vtisnila v spomin."

"Ponovite mi jo!"

Dantes za trenotek pomišlja.

"Dobesedno se glasi takole," pravi:

"Prijatelj prestola in vere obvešča gospoda kraljevega prokuratorja, da je dobil Edmond Dantes, krmar 'Faraona', ki se je vrnil danes zjutraj iz Smirne ter obiskal med potom Neapolj in Porto-Ferrajo, od Murata pismo za uzurpatorja in od uzurpatorja pismo za bonapartistični komite v Parizu."

Dokaz njegovega zločina se dobi, ko bo zaprt, kajti to pismo se najde pri njem, pri njegovem očetu ali pa v njegovi kabini na 'Faraonu'."

Abbe skomigne z rameni.

"To je jasno kakor dan," pravi,

vi, "in imeti ste morali zelo zaupljivo, čisto in dobro srce, da niste uganili tega takoj."

"Menite?" reče Dantes. "Ah, to bi bilo preveč podlo!"

"Kakšna je bila navadna Danglarsova pisava?"

"Lepa kurzivna."

"Kakšna je bila pisava brezimnega pisma?"

"Viseča na napačno stran."

Abbe se nasmehne.

"Ponarejena, ali ni res?"

"Za ponarejeno zelo lepa."

"Čakajte," pravi abbe.

Abbe vzame svoje pero, ali boljše orodje, katero je imenoval tako, je pomoči v črnilo in napiše z levo roko na prepariran kos platna prvi vrsti obtožbe.

Dantes začudeno opazuje obbeja.

"O, to je čudovito!" reče.

"Kako je podobna ta pisava pisavi zatočnega pisma!"

"To izvira iz tega, da je to pismo pisano z levico. Jaz sem namreč nekaj opazil," nadaljuje abbe.

"Kaj?"

"Da so si pisave desne roke pri različnih ljudeh zelo, zelo različne, dočim so si pisave leve roke jednake."

"Vi ste videli in opazovali vse to?"

"Da."

"Kaj?"

"Da so si pisave desne roke pri različnih ljudeh zelo, zelo različne, dočim so si pisave leve roke jednake."

"Vi ste videli in opazovali vse to?"

"Da."

"Kaj?"

"Da so si pisave desne roke pri različnih ljudeh zelo, zelo različne, dočim so si pisave leve roke jednake."

"Vi ste videli in opazovali vse to?"

"Da."

"Kaj?"

"Da so si pisave desne roke pri različnih ljudeh zelo, zelo različne, dočim so si pisave leve roke jednake."

"Vi ste videli in opazovali vse to?"

"Da."

"Kaj?"

"Da so si pisave desne roke pri različnih ljudeh zelo, zelo različne, dočim so si pisave leve roke jednake."

"Vi ste videli in opazovali vse to?"

"Da."

"Kaj?"

"Da so si pisave desne roke pri različnih ljudeh zelo, zelo različne, dočim so si pisave leve roke jednake."

"Vi ste videli in opazovali vse to?"

"Da."

"Kaj?"

"Da so si pisave desne roke pri različnih ljudeh zelo, zelo različne, dočim so si pisave leve roke jednake."

"Vi ste videli in opazovali vse to?"

"Da."

"Kaj?"

"Da so si pisave desne roke pri različnih ljudeh zelo, zelo različne, dočim so si pisave leve roke jednake."

"Vi ste videli in opazovali vse to?"

"Da."

"Kaj?"

"Da so si pisave desne roke pri različnih ljudeh zelo, zelo različne, dočim so si pisave leve roke jednake."

"Vi ste videli in opazovali vse to?"

"Da."

"Kaj?"

"Da so si pisave desne roke pri različnih ljudeh zelo, zelo različne, dočim so si pisave leve roke jednake."

"Vi ste videli in opazovali vse to?"

"Da."

"Kaj?"

"Da so si pisave desne roke pri različnih ljudeh zelo, zelo različne, dočim so si pisave leve roke jednake."

"Vi ste videli in opazovali vse to?"

"Da."

"Kaj?"

"Da so si pisave desne roke pri različnih ljudeh zelo, zelo različne, dočim so si pisave leve roke jednake."

"Vi ste videli in opazovali vse to?"

"Da."

"Kaj?"

"Da so si pisave desne roke pri različnih ljudeh zelo, zelo različne, dočim so si pisave leve roke jednake."

"Vi ste videli in opazovali vse to?"

"Da."

"Kaj?"

"Da so si pisave desne roke pri različnih ljudeh zelo, zelo različne, dočim so si pisave leve roke jednake."

"Vi ste videli in opazovali vse to?"

"Da."

"Kaj?"

"Da so si pisave desne roke pri različnih ljudeh zelo, zelo različne, dočim so si pisave leve roke jednake."

"Vi ste videli in opazovali vse to?"

"Da."

"Kaj?"

"Da so si pisave desne roke pri različnih ljudeh zelo, zelo različne, dočim so si pisave leve roke jednake."

"Vi ste videli in opazovali vse to?"

"Da."

"Kaj?"

"Da so si pisave desne roke pri različnih ljudeh zelo, zelo različne, dočim so si pisave leve roke jednake."

"Vi ste videli in opazovali vse to?"

"Da."

"Kaj?"

"Da so si pisave desne roke pri različnih ljudeh zelo, zelo različne, dočim so si pisave leve roke jednake."

"Vi ste videli in opazovali vse to?"

"Da."

"Kaj?"

"Da so si pisave desne roke pri različnih ljudeh zelo, zelo različne, dočim so si pisave leve roke jednake."

"Vi ste videli in opazovali vse to?"

"Da."

"Kaj?"

"Da so si pisave desne roke pri različnih ljudeh zelo, zelo različne, dočim so si pisave leve roke jednake."

"Vi ste videli in opazovali vse to?"

"Da."

"Kaj?"

"Da so si pisave desne roke pri različnih ljudeh zelo, zelo različne, dočim so si pisave leve roke jednake."

"Nadaljujva!"

"O, da, da."

"Preidiva na drugo vprašanje!"

"Jaz poslušam."

"Ali veste za kako osebo, ki bi ji bilo kaj na tem, da se ne oženite z Mercedo?"

"Da, za mladega moža, ki jo je ljubil."

"Njegovo ime?"

"Fernand."

"To je špansko ime."

"Bil je Katalonec."

"Ali menite, da bi bil ta zmožen, napisati pismo?"

"Ne, ta bi me bil zabodel s svojim nožem."

"Da, to odgovarja španski naravi; to je umor, toda ne podlost."

"Sicer," nadaljuje Dantes, "mu je bilo pa tudi neznano vse, kar je obsegalo brezimno pismo."

"Tega torej niste razodeli nikomur?"

"Ne."

"Tudi svoji ljubici ne?"

"Tudi svoji nevesti ne."

"Torej je bil to Danglars."

"O, zdaj sem si tega svest?"

"Čakajte... Ali je Danglars poznal Fernanda?"

"Ne... ah... spominjam se..."

"Česa?"

"Večer pred svojo zaroko sem ju videl sedeti pri mizi v krčmi očeta Pamfila. Danglars je bil prijazen in nagajiv, Fernand bled in zmeden."

"Ali sta bila sama?"

"Ne, pri njih je bil jeden mojih znancev, ki ju je skoro gotovo seznanil; bil je to krojač, po imenu Caderousse; toda ta je bil že pijan; a čakajte... čakajte... Kako sem mogel vendar to pozabiti? Na mizi, pri kateri so pili, je stal tintnik, in poleg njega sta ležala pero in papir."

Dantes si podpre čelo z roko. "O podleži, podleži!"

"Ali hočete vedeti še več?"

pravi abbe smehljaje.

"Da, da, kajti vi vidite vse tako jasno, vašemu očesu ne ostane nič skritega. Povejte mi, zakaj mi niso dali sodnika in so me zaprli brez obsodbe."

"O," pravi abbe, "na to vprašanje je odgovor precej težji. Temnim skrivnostim justice je težko slediti. Najti vašo dva sovražnika, to je bila otročja igra, toda glede te točke je treba, da mi daste natančnejše podatke."

"Le vprašajte, kajti resnično, vi vidite v mojo usodo jasnejše nego jaz sam."

"Kdo vas je zaslišal? Kraljev prokurator, njegov namestnik ali preiskovalni sodnik?"

"Namestnik."

"Mlad ali star?"

"Mlad je; imel je sedem-ali osemindvajset let."

"Prav, ne še pokvarjen, toda že častihlepen," pravi abbe.

"Kako je postopal z vami?"

"Prej milo kakor strogo."

"Ali ste mu povedali vse?"

"Vse."

"In ali je kaj spremenil svoje postopanje tekom časa, ko vas je izpraševal?"

"Ko je čital pismo, na katero se je opirala obtožba, je bil zelo vznemirjen; bil je kakor v es potrt vsled moje nesreče."

"Vsled vaše nesreče?"

"Da."

"In ste si svesti, da ga je potrla vaša nesreča?"

"Dakazal mi je vsaj svojo naklonjenost."

"Kako?"

"Sežgal je jedini dokaz, ki je govoril proti meni."

"Kateri? Obtožbo?"

"Ne, pismo."

"Ali veste to dobro?"

"Zgodilo se je pred mojimi očmi."

"To je kaj drugega; ta mož je bil morda večji podlež, kakor sem si mislil v pričetku."

"Vaše besede me strašijo, pri moji časti!" pravi Dantes. "Ali

je svet poln tigrov in krokodilov?"

"Da, samo s tem razločkom, da so dvonožni tigri in krokodili mnogo nevarnejši od pravih."

"Nadaljujva, nadaljujva."

"Rade volje; pravite torej, da je pismo zažgal?"

(Dolje prihodnjič)

O B N O V A

Za solidno prenovitev vaših domov kličite 761-5117 po 6. uri zvečer. Delo zajamčeno.

DOMINIK JANEŽ
15625 School Ave.

ŽENINI IN NEVESTE!

NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN CRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

Enderson 1-0628

V BLAG SPOMIN
PETE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA LJUBLJENEGA
SOPROGA IN OČETA

Peter Segulin

ki je izročil Bogu svojo blago
dušo dne 2. decembra 1965

Pet let že Te zemlja krije,
v hladnem grobu mirno spiš,
srce Tvoje več ne bije,
bolečin več ne trpiš.

Nam pa žalost srca trga
solze nam lijejo z oči,
dom je prazen in otožen,
ker Te več med nami ni.

Zalujoci:

JENNIE, soproga,
WILLIAM, sin
JENNIE SARNECKI, hči
OSTALO SORODSTVO

Cleveland, O. 2. decembra 1970.

NI LEPA, PA BO NEMARA DOBRA — Robert Thomas iz
Chicago, Ill., je na svojih počitnicah na otočju Fidži, ki je
nedavno postalo neodvisna država in 127. članica ZN, tole
kar veliko ribo. Ne izgleda posebno lepa, pa trdijo, da je
ena izmed okusnih.

CHICAGO, ILL.

FEMALE HELP

DEMONSTRATORS — Sell England's top cosmetic line. Age no barrier. Sal. & comm. Full or part time positions. Mr. Chris 274-2788 (232)

Lepo božično darilo!

Ali imate sorodnika, prijatelja ali znanca, ki ne dobi še Ameriške Domovine? Dajte, osrečite ga za Božič in mu naročite Ameriško Domovino. Boste videli, da mu boste zelo ustregli.

Ako to storite, bomo novemu naročniku poslali lepo božično karto obenem z božično številko ter ga obvestili, da mu Vi poklanjate naročnino kot Vaše božično darilo. Izrežite spodnji kupon in priložite naročnino obenem z natančnim naslovom novega naročnika.